

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 132. Utraque Burgundia a Ludovico Rege Ducissæ erepat

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Secul. XV. sibus promitteret, Regem illis, si sua in
A.C. 1477. eum studia collaturi essent, avita illorum
privilegia redditurum.

§. CXXXII.

*Utraque Burgundia a Ludovico
occupata.*

Oliverius accepto negotio nomen Co-
mitis de Meulania mentitus, muta-
tis vestibus proficiscitur, ac literas publi-
cæ fidei testes Ducissæ Senatui exhibet:
nunquam tamen secreti cum illa colloquii
copiam obtinuit, tandem vero, quod ali-
quibus notior esset, detecta fraude, mi-
nisque in eum intentatis perterritus,
Tornacum præcipiti fuga contendit, ubi
non minus quam in ipsa Francia ab omni
metu atque insidiis vacuus præfatam ur-
bem dolo cepit, ac portarum excubias
auro corruptit, denum vero quibusdam
Gallorum copiis clam introductis liberum
ad urbem aditum paravit. Gandaven-
ses, ut Gallos inde propellerent, nulla
mora Adolphum de Geldria cum valido
milite ablegant, polliciti, se eo reduce
Ducissam ad pangenda cum illo nuptia-
rum foedera compulsuros. Verum Adol-
phus in proelio occubuit, & ingens, quam
Ducissa ex ejus morte ceperat, lætitia
non parum mitigabat dolorem, quem ob
utriusque Burgundiae jacturam concepe-
rat;

rat; sub idem enim ferme tempus fama Sæcul. XV.
ad eam perlata est, quod Rex opera ac A.C. 1477.
studio Arausionensis Principis hasce Pro-
vincias sibi subjecisset.

§. CXXXIII.

*Cameracum ultronea ditione
Regi traditum.*

Interea Ludovicus XI. in Belgio occul-
tas, versutasque artes suas impendere
haud intermittebat. Evidem Sancti
Audomari urbem ad ditionem sollici-
tabat, sed eum spes sua fefellit; quippe
Ludanus, semper privatis suis commodis
intensus, Nobilium Ordini, qui Franciæ
jugum velut pretio mercari videbatur,
adeo immodicas leges præscribebat, ut
Nobilium Deputati ejus arrogantiam
summopere indignati soluto colloquio di-
scederent. Nihilominus inter cunctos,
quos Rex experiebatur, adversæ fortunæ
casus nihil magis ejus dolorem leniebat,
quam spontanea Cameracensis urbis &
adjacentis territorii deditio; quæ Regio,
quamvis arctis circumscriberetur limiti-
bus, exigua tamen illius extensio oppor-
tunitate loci abunde compensabatur.
Urbs hæc olim Imperio parebat, eratque
summa potestas penes Episcopos, qui ibi-
dem sedem fixerant, licet regiminis curam
cum Magistratu partirentur. Cum vero

Rr 3

cives